

ԱՅՈՒԹ
Ա ԵՎԱՊՈԽՎԵԼ

ԹԻՄԻ-ՑԵՐ-ՀԱՅՐԵՆԻԿԻ ԹԻՒ-ՕՔ
ՅԱՅԵՑՈՒՄ ՄԱԿԱՏԱԿԵՆ ՎԱՐԵԴԵՑ

ԹՈՒ-ՎԳԻՐ ՀԵՅՐԵՆԻԿ-Օ
ՄԿՐՏԻՉ ՎԱՐԴ-ՇՊԵՏ ԿՐԻՄԵԱՆ

ՀԱՅԵՐ ԵՐԵՐ
ՀՈՒՏԵՐԵՐ 1859 · ԹԻՒ 10

ԳԱՐԵՎԱՐ
ԿՈՄԻՏԱՑ ՎԱՐԴ-ՇՊԵՏ ԿՐԻՄԵԱՆ
ԴՐԱՄԻ ԴՐԱ

11, 10
Հայութ Վարդշպետ Կրիմեան
Դրամի Դրա

નીચેથી

અનુભૂતિની પ્રાપ્તિ

અનુભૂતિની પ્રાપ્તિ અનુભૂતિની
અનુભૂતિની પ્રાપ્તિ અનુભૂતિની

ԱՐԴՅՈՒՆԱՎՈՐ ԱՐԴՅՈՒՆԱՎՈՐ

ԹԻԹԻՑԵԱԼ ՀԱՅԻՆԱՍԻՐ ԹԵՇՈՔ
ՅԱՐԺՐՈՒՆԻ ՄԵՆԱՎՏԱՆԵՆ ՎԱՐԱԳԱՅ
ՈՐ ԴՎԱՆՏՈՍՊ

Դ : ՀԱՏՈՐ

1859

ՀՈԽՏԵՄԲԵՐ

Ա : ՀԱՅԻԿԱ ԱՍՏՈՒԱԾՎԱՒԹԵԱՆ

ԵԿԵՆԵՑԱԾԿՆ ՀԱՐՑՆ

Ա ՍՏԵՓԱՆՈՒՍԻ; ԼԻԱԶԱՆԵՑՄԻ ՀԱՅԱՍՏԱԿ ԵՊԻՍԿՈՊՈՒ
ՄԱՆՈՒԿԱՑՄԱՆ ԱԾԽԱՐՀԻՒ

Արանելի թարգմանչացն սրբոց հայրենալցա շաւզաց՝ ի
մանկութենէ հետեւող դժեալ Տ. Ստեփանեսու՝ ի տիս
պատմանեկութեան աշակերտեցաւ վեհեն Մովսեսի Սիւնեաց

եպիսկոպոսի, յորմէ ծոխացեալ անթառ դիտութեամբ հարըստութեան, ցանկացաւ եւ յայլ աշխարհս ձանապարհորդել, որպէս զի կրկին եւս 'ի վերաց ու սելցն բարդեսցէ տեղեկութիւնս նորանոր, եւ որ աշխարհագրուկան՝ եւ եւ որ կրօնական :

Ուստի նախ ուղեւորեալ 'ի Ա. Պօլիս ուր երկար մնացեալ անիտնջ ջանապիրութեամբ ուստւ գրեթէ բովանդակական հուետորական մակացութիւնս նոյնոյ ժամանակին, եւ զի էր քաջ հելլենագէտ ձևոնարկեալ թարգմանեաց զվարս Արքոց հայցն Դէռնէսիոսի Արփապագացւց եւ Գրիգորի Նիւսացւցն եւ այլոց : Յետ որոյ չորաւ Ժդալիս, ուր լւէր բազմապատիկ ծաղկեալ գիտութեան եւ զպրոցականութեան : Անդ անօր եգիս քանի ինչ գրեսնա վասն Ճշմարտութեան բրիտոննէսիանս հաւատոց . զորս տոեալ երեր ընդ իւր : Բայց 'ի դարձին իւրոյ այն ինչ կրկին անդամ պատահեցաւ 'ի Ա. Պօլիս, հակառակաւելլը ոմանք զգացուցին Գերմանիկոսի պատրիարքին. Յունաց վասն Տ. Ստեփաննոսի թէ թիւրեալ է 'ի հաւատոց եւ ոչ հաղորդի ընդ յոյնս, որոյ լուեալ՝ առ իւր կոչէ զերանելին եւ մանրազննին հարցափորձէ վասն ազդիս եւ իւր դաւանութեան, որում ետ գրով եւ բանիւ դաւանութիւն ուղղափառ եւ ողջամիտ վարդապետութեամբ լատ երից ամեգերական մեծի ժողովոց : Ընկալաւ եւ պատուեաց զնա մեծ պատրիարքն Տ. Գերմանիկոս յոյժ եւ ծայրադիր սիրուի : Եւ ապա գիր եւս միաբանութեան եւ սիրոյ նորին իսկ ձեռամբ 'ի հայս առ գահակալն Լուսուրոշական աթոռոյս առաքեայ :

Այսպիսի արդիւնաւոր ձանապարհորդութեամբ դարձառեալ երանելին Տ. Ստեփաննոս 'ի հայրենին իւր գա-

ւաս. յոր զինի սակաւուց ըստ իւրումն սրժանաւորութեան եւ սոխաղական խնդրանոք թարկէնի բարեպաշտ իշխանին, բարձրացաւ յաստիճան եաբակոպսութեան նոյնոյ Սիւնեաց աշխարհին. Ապա ազրիւրաբար առատացուցեալ զհոսանն լուսաւոր վարդապետութեան իւրոյ՝ անձնագիր ջանասիրութեամբ զտիւ եւ զգիշեր խրատէր՝ մարզէր եւ հաստատէր յինքն յանձնարարեալ զբանաւոր հօտ ՚ի վարս ուղղութեան ՚ի հաւատ անրիծ եւ ուղղափառ ՚ի սէր առանց կեղծաւորութեան. Առանց աշառութեան տիրաբար կշուամբէր եւ զայնոսմիկ՝ որք միանդամ անսաստ մնացին իւրոցն հանապազորիթեան խրատուց եւ ըստ մարմնոյ ցանկութեան մոլեալ կուրսնային զերթ անսառն:

Դին ոմն՝ կին չար եւ անսառակ անսաստեալ ՚ի բանից եւ բանելցոյ՝ ժամե՛ ՚ի ժամ սպասէր ծածկաբար չարփա հասուցանել Աստուածընդդէմ եղեւնագործութեամբ, որով անմտանացր կարձել զնորին անտչառաքարոզ խրատական զլեզունի. Եւ եղեւ յաւուր միում մինչ ՚ի ձանապարհային մեծի աշխատութենէ կարի վաստակեալ երանելցոյ նրնշէր ՚ի տօթաժամու ՚ի վլերայ ծառոյ միոյ ՚ի պատրաստեալ ննջարանի՝ կինն չարանենդ խրատեալ զայրն իւր կարձաւ միտ՝ գնալ եւ պախողիսող առնել զայրն Աստուծոյ ՚ի մահման անդ. գնաց սյրն ՚ի ծառն՝ բայց յաներեւոյթ զօրութենէ իմեքէ յեսոս նահանջեալ չիշխեաց առնել ինչ. զայն տեսեալ կնոջն՝ գազանային կատաղութեամբ լցաւ. առեալ նոյն հետայն զուրին ՚ի ձեռաց առն իւրոյ գնաց եւ մոլեգին կատաղութեամբ միսեաց զայն ՚ի սիրտ երանելցոյն. որ նոյն հետայն զարթուցեալ ՚ի բնոյ աղձաւոր կենցաղցոյ երաց զաջկունն իւր ՚ի հանդ երձեալ կեանս, հայել եւ տեսանել համարձակ զերանելեաց զփառս եւ ինքն

պարակից նոցին .
Այսպիսի մարդուրսական մահաւամբ վախճանեալ համարեաւ ՚ի քրիստոս որոյ մարդինն մեծաւ փառօք հանգուցին ՚ի տապանի իրը փառաւորեալ վկայ եւ վասն եկեղեցւոյ հաստատութեան եւ կենաց բանին քարոզութեան անձնադիր հոգիւու .

Իսկ կինն այն չար ընդ որ եւ երկիրն ամենայն պատմեցան յանուածուծոյ եւ ժամանակը երկար մնացին ՚ի սարափի դոդման մինչեւ քարեիրասութեամբ նոցին կրկն եղն ազատեալ .

Արդ կայսմիկ համառօտագիծ պատմաւթեան երկու ինչ առաւել նկատենի է . առաջին ոյն է , երկարէր շանամիրութիւնն եւ աշխատաւոր համբերութիւն հայկերան հոետորի տեառն Ոտեփանենոսի . յորմէ մանկութ ու շինամիտ շանադիր լիցի օրինակ իւր հանելնեւ ՚ի զբաղան ուսումնափրութիւնն եւ առաւել թեւալիքնել .

Իսկ երկրորդն չար եւ ամենաչար եղեռն գործ պիզծ կենցն վաւաշոտի . որոյ ՚ի պատիժ մարմնաւոր եւ հոգեւոր նայեցեալ ամենայն ոք զգանսութիւնն եւ զգունութիւնն յանձին բերցէ . մի եւ մի քնամ մտաքերթոցէ եւ ամանան շանդ թէ նզուս եւ անարդանս զինի արձակիցէ այնութիւնը գործեւաց գործոյ . զիտելով բա՞ զի պատիժն վերնա ասօտ ոչ բնաւ անադանէ .

Արանելի Ս. Հայրսովեատին Տ. Ստեփաննոսի քաղմաքեղուն մտաց ծնունդ իսկ է այն օրանչելք շարականնէ որ ՚ի դէմա կենազէն խաչին քրիստոն ակսանի սյանէս . Արքութիւն Սըրբութիւն օրբոց շնորհեցեր եկեղեցւոյ տուրբ զիսաչ ո՞ւ Քեր . Քանզի եղուսիւք ճգմամբ ձեռին քո ՚ի նման .

„Հաւաքեսլ առ քեզ կհամօրէն Սիուը Բանական կէն
„դանեաց ,

„Ազաշեմք զբեզպատէր պահպանեա զմեզընդ հովանեաւ

„Խաչի քո սուրբ եւ այլն տես ի կանոնն խաչի .

Ունի նա եւ մեկանթիւն գործոցն Յովբայ եւ մարգարէ
ութեան եղեկիէլի եւ այլն :

Բ. ՀԱՆԴԻՍԱՐՄ ԱՇԽԱՐՀԱԵՆ ԱՌԱՔԻՆԵԱՏ

Կայութ Անին տեղը Պիզու քաղաքը Աազադովիայի

մէջ եւ Աասանդնուպօլսյ մէջ պարատ մը տուաւ Գագի-

կին , եւ Թագաւորակին գանձէն ալ եկամուտ կանգեց ի-

լին : Բայց Գագիկին սրբը միշտ տրտմութեան եւ սպո

մէջ թաղուած էր , եւ իր կրած թշուառութենէն աւելի

ազգին ոզրմելի եւ անտերւնջ կերպով երեսի վրայ ճգ-

ուած անտանելի վիճակը կողքուր մարս ան ճանաւրական

թէեւ Յովիք տիրեցին Անին , բայց զայն չկրնալով

պաշտպանել զանազան բարբարոս գայլաբարոյ ազգաց յան-

փշտակութեանց եւ հարստահարութեանց առարկայի մը

եղաւ որ՝ Հայկազանց այն պանծալի մայրաքաղաքը , եւ մէջի

այն բազմաթիւ հյակապ եկեղեցիները ու շենքերը քանդե-

ցին կործանեցին եւ այնպէս աւերակ եւ անմարդաբնակ ըրին :

Վրդարեւ կորսնցնւց ազգը այն իր քրտամբը եւ աշխատութեամբը զրախտի նման վայելըցած այնպիսի քաղաք մը , որուն աւերակաց մնացորդները այսօրուան օր յայտնի կը պատկերացնեն իր առջի զարդարուն վիճակը որ , Կինուեի Բարելոնի եւ այն երեւելի հին ազգաց կործանեալ եւ անմարդարնակ քաղաքներուն զարմանալի աւերակաց եւ հեռութեանց նման՝ ամէն Եւրոպացի հմուտ ձանապարհորդաց հետազօտութեան երեւելի առարկայ մը եղած է եւ անոնցմէ ալ աւելի սքանչելի է որ , չե թէ շաստուածներու կոտորուններու խումբ մը՝ այլ հրաշտեսիլ եկեղեցեաց եւ պատուական հոյակապ շինուածոյ սիրուն տեսարան մը կը ներկայացնէ այն հետաքրքիր ձանապարհորդին ազբին առջեւը , որոնք որ երթոր կը տեսնան յիշրաւի կափառան եւ կըսեն թէ աւազ այն ազգին . որ այսպիսի մայրաքաղաք մը կորսնցուցած օրը արդեօք ի՞նչ ողբալի եւ սգալի ժամանակ ու գարագրութի մը եղեր է իրեն : Այն երկիրները որ , ժամանակ մը բնաւ մարդ մը բնակած չէր , հիմա բազմամարդ զարդարուն եւ երեւելի քաղաքներ եղած են . եւ այս տեղերն որ ՚ի սկզբանէ հետէ չէն եւ վայելուչ չէնքելով զարդարուած միլեծնաւոր անմիւ մարդկանց ընակսրան եղած էր , հիմա այսպէս բոլորովին կերպարանափոխ եղած վայրի անապատներուն նման արխուր տեսարան մը զիեցած են . բայց այն անապատներուն նայելով այսպիսի տեղերը մեծամեծ աարբերութիւններ

ունին վասն զի այն տեղերը բնութիւնը բոլորովին ըստ
կեցած է, բայց այսպիսի տեսարաններու մէջ որչափ որ լը-
ռութիւնը տիրած է, այնչափ ալ իրենց այն շինուածոց
տեսարանը եւս տռաւել բարձր ձայնով մարդուս սրտին
խորերը կը տպաւորեն ազգի մը յատկութիւնները՝ մարդ-
կային մատանց ճարտարութիւնները, ազնիւ մասց ըն-
տիր պառուզ եղող հնորագիտութիւնները. մանաւանդ եւ
հետեւաքար աշխարհիս ինչպէս թատրոն մը ըլլալը կը
յայտնեն մարդուս որ՝ այսպէս խարէական խաղերով կը
շարչարէ մարդը, եւ քիչ մը ժամանակ հանդիստ տալէն եւ-
տեւ այնպիսի փոթորիկ մը կը յարուցանէ, չէ թէ մի-
ոյն իր փառքը այլ չենքերը բնակութիւնները կը կործանէ,
եւ այն շինուածոց տէր եղող ամբողջ ազգը անդամ բնա-
ջնջ բնելու կը ջանայ :

Յնչպէտ եւ որչափ որ այսպիսի կորուսոի մը վերայ օ-
տարազգիին մը սիրութ ցաւի, բայց անհնար է որ հայրե-
նասէր ազգայինի մը սրտին չափ ցաւ զդայ : Բայց
ուր դանուլու է այնպիսի ազգայիններ, որոնք իրենց
այսպիսի քաղաքր ձեր գտղեր են գոնէ օտար ճանապար-
հորդոց պատմութիւններէն ու նկարագրութիւններէն ալ
սրտերնին չշորժիր որ, իրենց այն մայրաքաղաքին տւե-
րակները՝ եւ անոր կանգուն եղած ժամանակը ինչփառաւոր
քաղաք ըլլալը դիւրութեամբ երեւակայեն ու պատկերա-
ցնեն իրենց աշքին առջեւը, այս երեւակայութիւնը ազ-
գային մը կրնայ ընել, վասն զի՝ ազգային ճարտարապետա-
կան ոճովը շինուած է այն քաղաքը, եւ ասով թող իմա-
նան թէ ազգը առաջ ինչ վիճակի ինչ հարստութեան
փառաց եւ երջանկութեան մէջ էր եւ բաղդատեն իրենց
հիմակուան ազքատ անշուք վիճակին հետ սորզին եւ դաս

առնեն այն տիուր տեսարանէն թէ , այն ամօթալի նախանձը ազգատեցութիւնը եւ անխիղջ կերպով շահամդրութիւնները մարդ մը՝ ամբողջ ազգ մը , մինչեւ ինչ առիջան թշուառութեան կը հասցնեն եղեք :

Այս պատուակնն հնութեանց տեսնալու գուցող այն ազգայինին օիրտը կզգայ բուն հայկական ագին , այն ազգա սիրին սիրտը կը թնաւոյ հառաջանօք , այն հայրենասիրին սիրաը Ճմաղմապէս տառափկ ցաւ կղբայ , որն որ՝ Ենք զինքը այն ժամանակի այնպիսի տիրութեան մը այնպիսի մայրաքաղաք : մը կորտւելուն ժամանակից եզօղ ազգայնց տեղը գնելով կը մկերանայ անոնց հետ , եւ կը անոնց իր մոօք անոնց դառն արտասունքները . անմիխիթ արտրումաթիւնը , եւ անոնց զանազան սրուատոչոր խօսակցութիւններուն հետ խօսակցից կը լսայ :

Ազգասեր Ճանապարհորդ երբոր Անիին մօտենաս , պիտի գիմաւորեն քեզու թէ Անեցի ազգայինները , այլայն Անեցի թռչունները եւ գաղտնները , որոնք արգարեւ Անեցի են : վասն զի իրենց բոյները թռանէ թոռ Անիին մէջը հաստատած են եւ շատ ալ ապահով են , վասն զի անոնք ալ շատ աղեկ համացած են : Հայկազննց թիւլութիւնը թէ , որոնք ոչ այն տեղը կերթան եւ ոչ ուղարքը բարի վերաց կը գնեն որ իրենց բոյնը անիրի : Գնա հարցուր մվազգասէր , եւ քու հայց մանդ պատասխան առնելուն համար աւելակեներուն մէջէն ելած արճաջ անքներուիք գէհչ չեղիք : հարցուր թէ ուր է այն հազարաւոր բնիրաւոր Հայկազնց ինւոն բազմութիւնը , որոնց երթեւեկութեանը այդ բաղադրին դրանց շեմը մաշեցուցած են որոնք որ հովին տակի ծածկուած են : Ուր է որը դրամատոնբարձ ովը բնունաբարձ գը ըսանց առջեւը շըլանլուուր վաճառականաց խումբերը :

Ա՞ր է այն ոկտինակուս՝ եւ մարդարարութ պահճա-
 լի թագը եւ անող ուժի հական եւ օրինաւոր տէր եղող
 բազրատունեան դիցազն եւ հսկցազօր թագաւորնե-
 րը. ո՞ւր է այն հոյակոտ նախարարաց եւ անպալսելի քաջ
 ազարապետաց հրաշտակեսիլ բազմութիւնը. ո՞ւր է այն Հայ-
 կազմն, ամեհի զօրաց զինեալ եւ զրահաւորեալ գոյնզդոյն
 զգեստութ զազդարեալ գեղեցիկ եւ միանդամայն ահա-
 գնատեսիլ գունդերը որ՝ այն մեծ գաշտին երեսը կը ծած-
 կէին. ո՞ւր է այն անթիւ ժողովրդոց ուրախութեան ձայ-
 ները զինուորական երգերը եւ նուազարանները, որոնց
 քաղցրահնչիւն ձայները եւաներուն արծադանքներուն հետ
 մասնալութոյը բազուքը կը թնացանէին. ո՞ւր է ո՞ւր, ո՞ւր
 զնացին այն առնասէր ջերմեւանդ եւ բարեպաշտ ժողո-
 վուրդները որ խուռն բազմութեամբ ուրախութեամբ կը
 դիմէին այն հարիւրածը եկեղեցիները. դացին անոնք
 զայցին, և հասանն ու Վաճառարանն, առիւծին եւ ուրիշ
 ջերմանէր կենդանեաց ցուրտ երկրին մէջ իրենց զօրութիւնը
 կօրանցնելուն պէս, անոնք ալ Հայաստանէն եփատ հեռու-
 եղաղ այնպիսի Ֆրանկինեան որէ Եպիֆանոսին
 բանութեանց ցրաստակուս հողմովը առուցնեալ երկիրնե-
 րու մէջ ինկան որոնց ազգացին կը ունքը բարեքը եւ սովորու-
 թիւնը մէկ խօսքով աղջութիւնին ալ կարսուեցաւ գնաց
 Ո՞ւր է այն երկնանման տուժազնները եւ անոնց Զահազարդ
 եւ կանթեզազարդ վայելքաձեւ զմբեթները որ, կաթողի-
 կէ մայր եկեղեցին սկսեալ մինչեւ փոքրիկ եկեղեցիները
 գիւղացին ժամերներութեան ժամանակիը զաւուած. ըրբով,
 որոր քաղաքը եւ քլորները երկնքին պէս սատղանման կը
 փայլէին, ի՞րական ազգացին մասամբ. ճարտարագոր-
 ծեալ վայրաւորեալ զմբանալի պալանինը զինուորական

գործարանները եւ գեղեցիկ հրապարակները ու աշտարակները : Ուր է այն աշխատասեր մշակաց բազմութիւնը ոչխարաց եւ գտռունց բազմութիւ հօտերը , վայելուչ ու զուարձալի դրախտանման պարտիզօք զարդարեալ մենաստանները եւ գիւղերը : Ահաւասիկ այն ամէն բարութեամբ զարդարեալ Հայաստանը որ՝ ժամանակ մը արեգակի նըման կը փայլէր , որն որ բոլոր աշխարհի նախանձելի եղած էր , ամէն ազատութիւններն եւ փառքերն ծաղկի նման շրացաւ եւ անյայտ եղաւ :

Ահաւասիկ այս է կարճամտութենէ անխոհեմութենէ եւ միայն իր հանգիստը վնասուելէ յառաջ եկածը որ , Յով հաննես թագաւորը իր այս մոլութեամբը Ազգին մայրաքաղաքը կայսեր յանձնելով սկիզբն եղաւ այնչափ կրոսեան : Ահա այս է կատարեալ ազգստեցութենէ չար սատանոյի արքանեակ ըլլալէ յառաջ եկած ամենադառն պտուղը որ , այն չար ծառ եղող վեստ Սարգիսէն յառաջ եկաւ : Ահաւասիկ այս է այն ամենայն չարեաց արմատ եղող արծաթսիրութենէ յառաջ եկած սոսկալի չարիքը որ՝ այն Յուղային դաշնակից եղող քահանան մատնեց իր հայրենիքը մատնեց բոլոր ազգը անօրինաց անզգամաց ձեռքը : Ահա այս է երկպառակութենէ երգ մեազսնցութենէ տիրադառութենէ եւ նենգաւորութենէ յառաջ եկած կործ անումը այն կործանումը կըսեմ որ , ամենայն թշնամեաց դէմ ուռը զէնք վերցնելով քաջութեամբ ինքինքը պաշտպանող ազգը կորադլուխ եղաւ՝ եւ այն ազգը որ իր թշնամինելը կը սարսափեցնէր՝ սկսեց թշնամիներուն ու բարեկամներուն ալ երկիւզին տակը նուաճիլ , եւ այսու ամենայնիւ Ակեւթայւոյ եւ իրոխա Յունաց որպէս բերանը մատնուեցաւ կողոպտուեցաւ աղքատսոցաւ այն հարուստ ազգը որ՝ իր

բրտաւմբը եւ աշխատութեամբ ստացեր էր այն ձոխութիւնը, մինչեւ յետին թշուառութեանը հասաւ . որն որ իր անիշխանութեամբը քսակն ալ՝ ծածկուած սափոր մը դարձաւ որ, ոչ վաճառականութեան ոչ արհեաններով եւ ոչ նորանոր հնարագիտութիւններու եւ աշխատութեանց աղւբիւներովը լիցուելիք չուներ . բայց Օսմանեան բարեխնամ լուսաւորեալ կառավարութեանը պէտք է երախտագիտ ըլլայ աղգերնիս որ, իր հպատակացը հարստանալուն եւ յառաջադիմութիւններ ստանալուն համար ջանքեր կընէ :

Վհաւսափիկ ազգին զանազան տեսակ թշուառութեանց սկզբապատճառ այն Մերուժաններն վասակներն եւ վեստ Ալարգիսներն եղան որ, իրենց ըրած չարութիւնները փոքրիկ կարծելով՝ որոնք սոսկալի հրդեհներ պատճառեցին, ազգին տունը այլրելէն զատ՝ զինքն ալ ստրկութեան եւ թշուառութեան մոխիրին վերայ նստեցուցին :

Այս մեծ կերեւայ որ, ժամանակիս լուսաւորութեան միջոցները՝ սկզբնապատճառ պիտի ըլլան այն նախանձը եւ երկպառակութիւններն ազգերնուս մէջէն վերնալու . որ ժամանակ որ այս երկու մոլութիւնները մեր ազգին մէջէն կատարելապէս վերնայ, ամէն մարդ պէտք է անտարակոյս ըլլայ որ յառաջադիմութեան մէջ հակաքայլ դիմուլ ամէն տեսակ բարտութիւնները եւ երջանկութիւնները քիչ միջոցին . մէջ ձեռք բերելու կարող պիտի ըլլայ Աստուծով :

Դ. ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ ԲԱՐՅՑԱԿԱՆ

թէ որ ամէն մէկուն իրեն աստիճանին արժանի պատուանունը չտաս, առանց պատճառի թշնամութիւն կամ կոպութիւն ըլած կը լաս :

Տարձը աստիճանի յատուկ եղած պատուանուն մը ըստորին աստիճանի մեկու մը տառ ծաղկը ըրտծ կը լաս զայն :

Վարդիկ թէեւ երկու սոբքի վերաց կրնան կայնիլ ու քալել բայց դուն երկոր երկու սոբքով մարդու արձան մը շինես, առանց հաստատութեան անհնար է որ կայնեցնես, ուրեմն կարծիքդ թէեւ խիստ ճշմարիտ աշ երեւայ մի յամառիլ :

Հախատեսութիւն ընելը սիրող անձին շատ ցանկալի է մարդկանց խորհուրդ հարցնելը որ, այնպիսւայն գործը կլայ կատարեալ եւ յաջող :

Վարդիկ կան որ արեգակը մկուսեղի (Ե՞ւ Ե՞ւ) չափ է ըստը՝ իմաստունի տեղ կը դնեն, աշխարհէւս մեծ է ըստը՝ յիմարի տեղ ուրեմն սկզբանելի չափ է ըստըն ալ իրեն դատողութենէն յառաջ եկած գրութեանը հաւառողներուն ընծայած քառքովը պէտք է գոհ ըլլայ՝ թէ որ խելացիներէն յիմար կոչուիլ չուզեր նէ :

Ծարայի որկօրը ունեցողը պէտք է Եփակայ ամսպարը (1) ունենայ, ան որ բաւականութիւն չունի կամ տկարութիւն ունի ու մեծամեծ գործերու մէջ կը մօնէ՝ քիչ ժամանակէն սովամահ կը կորնչի :

Վմառ ձմեռ ձիւնով պատած սառուցեալ երկիրներուն վերայ արեգական տարբութիւնը որչափ որ կը ներդործէ

(1) Խորենացին իւսէ Եկ, Հայոց Երաւան Արմայիս, իւ Հուր

ներ, ուրախութիւնն ալ այնչափ կը ներգործէ չարամիտ եւ
մոլի մարդկանց սրտին վերայ :

Պինին որչափ որ խնամքով պահուի՝ քանի որ հիննայ
այնշտի կազնուանայ, ապա թէ ոչ կծու քայլախ կըլլայ .
նմանապէս ալ բարեկամութիւնը :

Արեգակին ամպերուն տակը ծածկուելէն ետեւ անիւ-
կայ երկինքին երեսէն կորաւեցաւ ըսելը որչափ որ յիմա-
րութիւն է նէ, այնչափ ալ մեծ յիմարութիւն է ձշմար-
տութիւնը ստութեան վարագուրին տակը կը ծածկեմ ու
անիկայ անյայտ կընեմ ըսելը :

Տ. Կ. ԳԱՅՓԱԿՃԵԱՆ

ՊՐԵ-ԵՒ ՀԱԳԱՔԵՐ Ե-ԲԱՎԱԾԴԵՒՆ ԸԼԱՇԱՆ ՀԱՅԱՐ ՉՈ-ՇԵ ՀԱՊԵ-
ՄԻԱՆՔԱՄՈՅՆ ԲԱՐԵՔԵՐ ԴԱՂԻ Ը ԳՈՎԱ- անոր; ոՐԻ-Ն ԻՐԵՆ անու-
նով Ը ԵՐԵՒ ԸՆ-ԵԿԱ- : Անոր ՀԱՅԱՐ ԽԵՐՊՐԵԴ ԵՐԵՒՆ ՃշՅԱՊՈ-
Ա-ՆԵՐ ՅԱՅՊԻ ԽԵՆ ԽԵՆ այն առանցիւլ ո՞ր իւ ծածկախի գեղ-
ցինեւ լւածն եւեր իւ, (Ք Հարայի որկորն է, մեր Ըլրակայ
ամբարքի չեն :

Այս անդային հին ու զարգալի խայաց խմաց առաջ եւած
խօսը, աղջասուիւթ յը շաբ ախճելի Ե-ՀԱՃԵՒԻ է խօսի մէջ ըսպ
գեղայն գործածելը, իոխանով այն գաճիւելէն առաջին որ,
իմաստին կողմանէ վերի գրուածին նոյն է Ե-անոր յարմարու-
թիւնը ունի, ուն որ իւսուով իւն, (Սինարևի չալան գըլլափընը
հաղըր էտէր .) Ե- կան անոնց ԱՀ սուրբ այսովով իմաստով

ԱՌԱԿ

ԱՅՃԻ - Ե - ԱԳ - - - :

Արծիւն երթոր կանցներ
 Տեսաւ մէկէն շատ ոչխար.
 Զարկաւ վերցուց պարարտ գառմ.
 Տարաւ ընե իւր պաշար.
 Ապուշ ադռաււն անդիէն
 Արծւոյն տեսաւ բաջութիւն,
 Ես ալ կրնամ այդ բնել
 Խոշոր ոչխար վերցնել:
 Թռաչտելով խիստ բարձրէն
 Ալրայ նատաւ ոչխարին.
 Երբ կամենար վերցնել
 Ոտքեր բռւրդին պլուեցաւ.
 Ծատ աշխատեց խղճալին
 Բայց ճար չեղաւ որ պրծի.
 Հովիւն տեսաւ անդիէն
 Բռնեց մացուց իւր տօպրակ.
 Հպարտ մարդուն 'ի խրառ
 Հարադրեցաւ այս առակ.
 Ովիւր ուժէն աւելի
 Զեռքը զարնէ մեծ գործի
 Վերջը կըլայ խայտառակ:

Արա Գեորգ Բժեշտուն Աշու-
 մեր Ժ. Վ. Վ. Ի. Գ. Գ. Գ. :

Առակ

Ա-ի-ծ Ե- ԽԵ

Տեսաւ առիւծ մէկ այծ մ'

Բարձր ժայռիմ՝ վրայ կայնած .

Ճանկատելով ժուռ կուգար

Անուշ անուշ կ'արածար .

Քաղցըր ճայնով մը կանչեց

Էջ սիրելիդ դու ատկէց

Էջ այս ջրբի եղերբներ .

Չի այս խտեր խիստ լու են

Ըզբեզ շուտով կշտացնեն .

Իսկ այծ վերէն կատակելով

Պատասխանեց խորամանկին ,

Հաճոյ է ինձ ըսածդ ընել

Բայց երբ զբեզ հոտ չըտեսնեմ .

Սուտ լեզուն է առիթ չարեաց

Իւ որոդայթ անմեղ մարդ կանց .

Դու մի խարուիր քաղցըր լեզուաց

Որ կերակուր չըլրաս դիւաց :

Հըշեայ . Մ-ը գդալ ԱԵ-ի իւն .

Աշիեր ժ . Ա . Վ-ը գդալ :

ԱՒԱՆՑ ԿԱՄ ԱՒԱՆՑ ԳԻՒՂԱՔԱՎԱՐ :

Այս երեւելի գիւղ՝ վանքարէն կէս ժամ ՚ի հիւնիս թղնունեաց ծովու եղերքնէ . որ եւ ըոլոր ծովու գլխաւոր նաւահանդիսաւ տեղի :

Ասոր հնագիտական տեղեկութիւնը մեծին Ներսէմի պատմութիւնէն կիմանամք, որ Քրիստոն 360 թունկանին միջոցներ՝ նոյն Առւրբ հայրազգեան հայաստանիս այս կողմերի գալով զիւղիս երկնանան պայծառ եկեղեցեաց՝ ծովահայրաց զրիցը եւ առողջարար ջրերուն իմաստ հաւանելով երկար միջոց այս գիւղս տեղի բնակութեան հաստատելէն ետեւ՝ հայրապետական օլիչնութեամբ կօրհնէ զգիւղս իւր բոլոր սահմաններովն անելով « Մի հուազենցիս ՚ի բարութեանց քոյ յաւիտեան » :

Ա անայ ծովու կատաղի ադիքներն ինչպէս որ շատ տեղերուն անոնց պէս ալայս գիւղիս խիստ մեծ վնաս հասուցերէ եւ կ'հասցունէ . վասն զի շատ մեծ ու բարեթեր արտօրէք եւ խտանէտ գետիներ՝ առնելէն ետեւ ասկէց գրէթէ քառասուն տարի յառաջ բոլոր նախնի գիւղն ալ բւր Սուրբ Յովհաննէն անձւումբ պայծառ Եկեղեցիով մէկտեղկիւց : ոցնողէն որպայժմ հիմանց անկիւններն եւ պատերուն մեծամեծ քարուկիլի հասուածներն՝ նոյն վայրենի ալեաց խաղաղիկ մնացածնեն . Այս անողոգելի գաղանեն գիւղացիք միշտ իրենց խեղճ անակներն փափայնելով փախցնելով գէպի վեր կերթան . բայց երենց նախնեաց գերեզմաններն եւ յիշատակաց տեղեք անկարող լիւ

Նելով ազատեցու, թողոցքերեն անոր անգութ ժանեացը՝
 որ ուզածին պէս ծառքէ : Եկեղեցին հիմայ առաջինէն շատ
 վեր փոխադրուածէ, որ ունի չափաւոր մեծութեամբ. վայե-
 լու գիրք մը եւ երեք քահանայիւք կ'կառավարի : Քանի մը
 տարիէն ի վեր գեղեցիկ վարժարան մը եւս հաստատած են
 բայց ի բարեկարգութենէ խիստ զուրկ եւ աղքատիկ է :
 Գիւղն բոլոր՝ 190 տուն է՝ զուտ հայաբնակ. որոնք ունին
 շատոմը մեծամեծ եւ պատուական խաղողի այգիներ : Իսկ
 գիւղացւոց մէկ մասն է նաւալվար, մէկ՝ մասն բորակագործ
 մէկ մասն ալ հողավաստակ եւ այգեկործ : Կաւավարներն
 բոլոր բզնունեաց. ծովու շահավաճառութիւնն իւրեանց
 ձեռքն ունին՝ որ չորս կողմանէ շատ բարութիւններ ՝ ի
 վան կ'թափեն. եւ որովհետեւ ուրիշ տեղ եւ ուրիշ մար-
 դիկ այս ծովու վրայ նաւ շինելու կամ նաւ գործածելու
 սովորութիւն չունին, անոր համար լու շահավաճառու-
 թիւն կ'ընեն : Իսկ բորակագործներն ծովու ջուրը կառնեն
 եւ ածու ածու բաժնուած գետիններու մէջը կ'լեցու-
 նեն, ուր տեղ ջրոյն խիստ աղիութեամբը եւ արեգական
 ջերմութեամբը ջրային մասունքներն ի շոգի լուծուելով՝
 ածուներուն երեսը թանձր տեսակ մը ծովային աղով պա-
 տած կ'մնայ . այս աղը սղոցով մեծ ու փոքր քառակուսի
 կտորներ կ'կտրեն՝ որ շատ հեռաւոր տեղեր կ'երթայ կ'ծա-
 խուի, այս աղին տեղացի հայեր բնորակ կըսեն իսկ այլազ-
 գիք (Անբըօն) : Ասիկայ խիստ մաքրիչ զօրութիւն մը
 ունի՝ անոր համար ամէն կերպ լուսնալեաց համար ալ կը-
 գործածուի . թէ շուեղինաց՝ թէ մարդկանց՝ թէ կարա-
 սեաց, եւ թէ անանց : Աղը սուղ եղած ժամանակ՝ շատ
 մարդիկ աղի մեղ ալ գործ ածած են՝ մանւանդ հացի հա-

Մար Ածառ չինելու բաղադրութեանց մէկ գլխաւոր
նիւթն ալ ասիկայ է, անոր համար ամէն մարդ իիստ շատ
առնելու կ'ցանկայ : Առատ եղած տարին յօխան մինչեւ
30 փարաց ալ կըծախուի, ասոր առատութիւնը յայտնի է
որ՝ անձրեւքիչ եկած տարին կըլինի : Ասոր դործարաններն
ամէն ժամանակ ծովուն աղիքներէն կ'վնափն, անոր համար
տէրերն ալ միշտ դէպ իվեր կ'փախցունեն իրենց գործա-
րանը :

Տաղնունեաց ծովուս այս չափէն աւելի բարձրանարուն
եղերթներն կոխելուն եւ ջրոյն սաստիկ դարնահամ աղիու-
թեանը վրայ, ուրիշ ժամանակ եթէ դէպ լինի երկար պիտի
խօսուի :

Ե. ԲԱՆԴԱՐԱՆ ՀԱՅԿԱՁՆԵԱՆ ԳՐԱՒԹԵԱՆ

Քառասայրեան զարմանահրաշ սուրբ Քառաթիւ,
Արեալ արեամբ տէրունական անրըթիլի :

Յաջու ձեռինըն Յիսուսի դու յաջողակ ըսպառագէն.

Գոռ Ճակատուն բելիարայ անյաղթելի :

Գոռ ամրակուր դրանց դըմոխոց ուռ հաստաքուն,

Եւ նորդակօղ չար շըղթայից մերոյ նախույն :

Օրինակաւ քո նաւարկեալ մեծ Նահապետն,

Բաղաւ մարդկան լինել կըրկին հայր աշխարհի :

Հայր հաւատոյ սքամչելին այն Արբահամ,
 Մինչդեռ վարէր զսիրելին իւր՝ ի տեղին ըսպանման.
 Տեղ քո տեսեալ՝ ի Սարեկայն՝ տուրըն վերել կայ կարկամ,
 Խոյն զեղջերաց մընայր կախեալ անբարբառ.
 Սանդուխ ելից Յակոբ ետես յերազին,
 Մինչ ձեզ փախուստ գնայր յերկիրն՝ ի խառան.
 Ցուպ հրաշալի ձեռին գտար Մովսիսի.
 Տասըն պատժօք խապառ հարեր զԵգիսպոս
 Ծիրանեգոյն դրոշմեցար՝ ի սեամօըն.
 Դրանց բարաւորաւ Երրայրական՝ ի նշան.
 Յանդրանկածախն ազատելով սատակչեն,
 Տեառն կազմել նոր ժողովուրդ սեպհական.
 Ծովըն կարմիր քո նըշանաւ ցամաքէր,
 Կուռ՝ պողոտայ սախց լինէր բազմութեան,
 Դառն՝ ի յարբում վատըն այն ջուր Մեռայի,
 Եքաղցրութիւն քեւ փոփոխեալ ըլժըշկէր.
 Աիժակս աղբեկց յորդեցուցեր բարեհամ,
 Յանապանին յապառաժիցն՝ ի Ամնայ.
 Յօճն պըղընձի՝ ի դիտարան քո պըրկեալ.
 Հայեցողաց բուժիչ լինէր ի թիւնից.
 Ահարօնեան գաւազանաւ փայտ նորասքանչ ծանուցար,
 Մինչ խորհրդով՝ ի սըրբութեանցն սըրբութիւն դու եդար,
 Դալարացափ ծաղկալիթիթ ով փայտ չոր,
 Ետուր պոռուղ ընկուզենի հրբաշք նոր.
 Աղաղակաւ թընդեալ փլուզեր Երիքով,
 Յար դայատակ փոշի ցընդիւր վէմքն ամէն.
 Տունն բախարի քո նշանաւ կայր կանդուն,
 Եյօրինակ խաչադրօշեալ պրոյ նորոյ Միօվնի.
 Պայտ երկճըղի կանդնեալ եղեր՝ ի Յեսուայ,

Իքեզ նըշաւակեալ զիշխասն մահուն ըզ չին Պայցբա :

Խորշում ձակատ չարին սատան Սիսարայ :

Ցից վարսեցար՝ ժայթքել նորին զօրութիւն :

Իժամ մարտին յաղջամըդին գիշերոյ :

Սուր աստուածային ձայնեաց դքեզ Գեղեօն :

Այլ եւ բազում զարմանալեօք մեծահրաշ :

Իդատաւորս ցուցար նախնի եւ յընարեալըս :

Չորոց ըզվէպսըն գովեստից լիովին :

Յայլում տաղի ՚ի գով արկեալ երգեցից :

Դհանդէս իսկ այժմ որ կամք յօր բոյ տօնի :

Ժողովեալ քոյին սիրով ՚ի մի հոգի :

Գուշս ՚ի գետին միուք ՚ի յերկինլա վերառեալ :

Երկեր պագելք պատուանդանիդ տէրունական :

Որ անբարբառ եւ բարեխօս արարածոց :

Եւ հաստատուն յոյս փրկութեան մեղաւորաց :

Բարեխօսեալ վասն աշխարհի իւազաղութեան :

Քեւ մեզ փրկողին առ բանդն Աստուած :

Զի զպատերազմն ըզսով ըզսուրըն դառնագուժ :

Իմէնջ բարձգէ ՚ի բանաւոր իւր ոչխարացը :

Եւ ըզփրդովեալ խազաղութիւնըն տօնելի,

Հաստատեսցէ ՚ի յաշխարհիս առատ դթով :

Ի տարեդարձըն մինչ նորոգի օր քո տօնի,

Լիցուք զուարթ ուրախացեալ ՚ի սիրտ հոգի :

Ահեւ քոշեալ քո տեսարան զարմանալի,

Ճաճանչ տացէ յանկիւնս չորս մերոյս երկրի :

ՄԵՃՆ ՎԱՐԴԱՆ ԻՇԱՒԱՐԵԱՆ

ԵՐԳԵցէք մանկունք զայն
Որ դիմէ ՚ի Հաւարշան .

Ընդ ամենի երիվար

Ստեղալ տուրայ յԱւարայր .

Մկունդ ասպար ՚ի բըռին

Դողայ թընդայ թշնամին .

Երգեցէք մանկունք զայն
Որ դիմէ ՚ի Հաւարշան .

Դիմէ վարդէ սիդադնաց

Իձապաղիս արհաւրաց .

Դիւցապատիեր ՚ի դիմաց

Սէր վայրակէ հայրենեաց .

Երգեցէք մանկունք յար

Այն որ դիմէ յԱւարայր

Թեթեւալաց ՚ի նժոյդ

Սլանոյ Պարսից տայ մահունք

Կալմբակայլակ իւլը տուսեր

Ազատութեան տայ հրաւեր

Օրհնեցէք մանկունք յար

Այն որ երթայ յԱւարայր .

Վահանական մաս պիշ պիշ մանկափ պիշ յԱրտազ

Վահանական մաս պիշ պիշ յԱրտազ

Վահանական մաս պիշ պիշ յԱրտազ

Կայլակէ արեանց կաթ տունու .

Երգեցէք մանկունք յար

Որ ուրաց յԱւարայր .

Պիշ ՚իկոմիւն տուր նետին

Ընդ որ մահունք թեւակցին

Օրհաս ածեն Պարուղին.
 Մուգացը հայոց հարէք յար
 Հարէք սիրուն ըզձեր լար :
 Եթեւ սիրոյն ապաստան
 Դվմէ ՚ի գունդըն Մատեան .
 Եթեւս սիրոյդ ՞ Յիսուս
 Խորտակէ Ալբրտան զպիդ ատրուշան :
 Հապա հասէք օն հասէք
 Անձնանուէր իմ ընկերք
 Աստ պիտոյէ սէր հրգօր
 Առ հայրենիք եւ տուն հօր .
 Աստ Յիսուսի Առար Նըշան
 Աստ կանգնեցի յաղթական :
 Օ՛ն պարմսնիք Հայկագունք
 Օ՛ն շիջուցէք դուք թշտապ
 Այն վես պարսից ըզձրագ .
 Արծարծեցէք սիրոյն հուր
 Դէմ թշնամեաց վատարիւն :
 Ահա քեզ դաշտ դալարակեզ, իմ նըժոյգ
 Սէր վառելոյս ահա ահեղ ասպարէց
 Օ՛ն անդր երթայց՝ հսախց ՚ի սեւան այն քանտէ
 Վաեմդրօշն իմ հայրենեաց՝ կալցիանդրէն յաղթանակ
 Այս հետին իմ Հայաստան՝ այս հետին իմ քեզ ողջօն,
 Այս հետին իմ շնչիլ, ու այս հետինքո սիւք ծըծել .
 Ասաց զիմեաց պիրէ ՚ի սանձ
 Աեւագնդիցն ՚ի բանակ :
 Երգեցէք մուսայք հայոց յար
 ԶԱԱՐԴԱՆԱՅ գործք յամայր :
 Ասէն Յ մատիւնեան Աշտեր
 Ժամանակունուց վ Ալբրտայ :

Յիշաբիստան վաշնոյ Ամբ յարոյ Սուրբ Առաքուածոցին
Ելեւչյայ հին գրչութիւն ճաշանե:

Փառը պատիւ օրհնութիւն գոհութիւն եւ երկրպատիւթիւն եւ անապատիւթիւն երրորդական անապատիւթիւն համակամ համակամ արարչական պրես Երրորդութեան եւ միոյ աստուածութեանն; հօր անսկզբնականի և որբույ անսկզբնակցի եւ հոգւյն պրես փառակցի եւ արարչակցի էակցացն, համապատուացն, անհասիցն, անձուիցն . . . . .

Արդ ես Աստուածատուր մեղապարտ երեց բազում ժամանակաց այլին, ՚ի Աստուածոց երկին ՚ի գեղջէ Արծնոյ, ցանկացող եղէ այսմ հոգեհողուգ վարդափթիթ ծաղկաւ, ահոգելից տառիս ՚ի գառն եւ ՚ի նեղ ժամանակիս որ որդի մեծի թամաւրին Ծաղութ կոչեցեալ Հորո անգամ բոզում հեծելոք անգութ եւ անագորոյն եւ անզորմ եւ ծարաւի արեան քրիստոնէից երեկ ՚ի վերս աշխարհի Դամբիթոյ որ բազում եւ անասելի աւեր էած ՚ի վերս աշխարհիս հայոց զի զոր պուլ կոտորեաց եւ զոր անզորմ զերի վարեաց եւ կորոյ եւ զոր սովամահ արար եւ դմահն տարաւ, եւ զորս գացըք եւ գազանք կերին եւ պատառեցին եւ մնացեալք այսր եւ անդր փախեան բնացին եւ մտին յաշխարհն Վըաց Նւ ամենեւին անմարդաբնուի մնաց եւ աւերեցաւ աշխարհն մեր եւ դրունք երկնաւ նըման տաճարացն փակեցան եւ լըսք եւ կանթեղք շիշան եւ խաւարեցան եւ խունկք եւ նուէլք պակասեցան եւ աղօթք եւ երգք սաղմոսաց պակասեցան եւ գադարեցան եւ մատուցմունք պատարագաց եւ ամենայն որբ բութիւնք եկեղեցւոյ խոչ Աւետարան եւ ամենայն համ-

զ երձեղէն աղասք եկեղեցւոյ ՚ի ձեռս այլազգեաց գեր
 մատնեցաւ . եւ մեծ ուուգ եւ ողբ եւ արփմութիւն եւ
 կոկիծ հասաւ հայոց եկեղեցեաց , եւ եղաք որպէս հին
 իպայշէլ կոխան եւ այսն կատականաց ամենայն ազգաց .
 եւ այս ամենայն հասաւ եւ եկն ՚ի մերոց մեր՝ վանն ծովա
 ցեալ եւ անառակ եւ անդարձ եւ անզեղջ մեղաց մերոց :
 Յայս դառն եւ կակծարից ժամանակիս , կարի ազքատու
 թեամբ եւ չըաւորութեամբ ետու գրել զդիրս ՚ի յօտար
 երկիրս վրաց ՚ի ձեռս Յոհաննու քահանային ՚ի վանքո շաղ-
 բատայ առ դրան սուրբ Նշանիս . եւ սուրբ մայրաբաղաք
 խմբարանիս եւ սուրբ Աստուածածնիս եւ սուրբ Գրիգորիս +
 առ գամբարանի սուրբ վարդապետաց եւ սուրբ հայրապե-
 տաց , եւ բազում մեղանքաւից եւ աստուածաբնակ տաճա-
 րացս . ՚ի յառաջնորդութեան տէր Զաքարիայ արհի եպիսկո-
 պոսի + Նւ ՚ի թագաւորութեան Վրաց Ալեքսանդրի + եւ
 պարոնութեան տեղոյս եւ նահանգիս . Լուս մեծափառ եւ
 աստուածանէր իշխանաց իշխանիս պարոն Բեշբէնին յազգէ
 Օքէլեանց . թուի մեծ պարոնին Բիւրթէլին : ՚ի թուականի
 հայկազեան առևմարի Պ . Զ . Ե . ամին :

Արդ ես անպիտուն ՚ի կարգաւորաց երկրամերձ զիմօք
 անկանիմ յոտս ամենեցուն . որք հանդ խպիք այսմ հոգ ենո-
 րոց առախս , կարդ ալրով կամ ահսանելով , կամ աւրինակելով
 յիշման յիշատակի եւ Աստուած ողորմի ասել վան սի-
 րցն Քրիստոսի արժանի արարէք զանարժանս Աստւածա-
 տուր մեղաներկ անձն : Նաեւ զբազմերախս ծնուզոս իմ
 գարսարմազ եւ իշխաթունն որ մեծաւ յուսով տվին զիս ՚ի
 յօւսումն դպրութեան մինել քահանաց եւ քարիչ մեղց
 նոցա :

ԱԾՈՒՆ

Իմարդ աղատ պարայածել ո՛հ էանց
Զբյն լքեալ թռչունք դառնան ՚ի փախուստ
Չեփիւո լըռէ եւ ուր էրան քաղցրասիւք
Այսեր ծմբեալ տմբք ձիւնաթոյր պարուրին :

Ապարքատիս մահուն հրաւեր
Իմարդ ժայթէ թոյն մահառիթ :

Ուր գեղագեղ տիպ Եղեմայ այն պարտէզ,
Զբնէ բեզ եշան էր ծառոց գեղ խամրի, ո՛հ
Խայր շերեւի քաղցրաւենի ծառոց յուստ
Եւ ոչ տեղի կանանցորսկ գեղագեղ :

Ահա Աշուն դատար բռւտոց
Հողմն արջային ո՛հ գուժէ սառն :

Աիրուն գործի երկրագործին կայ հանգիստ,
Այն զի արտեր գոլ սառնամած պնդանան.
Գեղնի բռւտոց գեղ ծիծաղուն՝ ո՛հ զբնէ այս
Եւ խարշամին սիրուն ծաղկունք եւ մեր օիրու :

Ընդ յարկաւ նստցի այր ապիկար
Գարնան մնասցէ անձուկ ՚ի կարօտ :

Բնութիւն լրէ համակեալ ՚ի տուգ խոր եւ խիստ,
Չի մահուն պատտառ ծածկէ գիւր տեսնազեթ.
Աշուն տըխուր գու ղերեւիչ բնաւից,
Անտես առնես յերկրէ բնաւ զարմըտիս :

Քստմնելի նոր տեսարան
Զըմեռն զեղու զմեզք, աւաղ :

Արշմ. Ա. Գըլիկութեան. Արմերպ. Ժա-
ռանգա-սրաց Ա. Վարդայ :

Ան հաշուագիւր եւ աղջաց ժակագելի համարուած օրինրայ
սասանական բաստիարակութիւնն է ու Եթելրաբար մէ ազգի մէջ
քիչ է գուշակ : Այս մասին Պօլսոյ հայոց աշխատիրական եւ բարուա-
կան սահմանափառութեան եւանդ եւ գործութութիւնը սահման
բառելով, իւ գուշակ իւ եւ այլու եւ անարտիւ չէ եւը եւը
եւը յէ անարտութիւնը, եւ բառական օգոստ պիւստերեւ
յարտ ։ Որուց նախայիսորիւ զարդէ ջանիւս եւ դուխով :

Հետեւալ պարագանեան յորւութիւնը սայոց զի
նոյն Պօլսոյ սպահ գերտարանի մէլ օրինրա սահմանափառ
սպահ յօրինած է . իւ գուշակ հրատարակել . աշխատ բառելով
յանձն սիրելի ընթերաշայտ եւ կայտըլըլ ճանշնալու է նու եւ իւ
իւ չի աշխատ եւ իւ չի աշխատ իւ գուշակ իւ աշխատութութութութիւն
կրայ . իւ անարտ եւ իւ սպահ եւ իւ անարտ սպահ իւ անարտ
անգամ վարժեցնեցեւ իւ անգամ աշխատիւթիւն հայրենասիրու-
թիւն եւ անգամ մի մայն մշջուն է տասպիսրակութիւն :

ՅՈՐԴՈՒԱԿ

ԱՌ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՕՐԻԳՐԵՎ ԻԴԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՈՒԽՄԱՆ

Վուզայդ մատաց Հայկեան սեռից պերճ քարոզ,
Համա զարթիլ փողոյդ ՚ի գոչ բարձրակախաւ,
Փանդառանք ուժգին երկնակալ զրուդ յուսն ոսկի,
Բաղխեսցեն լար հարեալ ըսկինդ ուժգնակի,
Աւետաւորն հնչել տաւղից պերճահիւս,
Իզօդն յեռուլ խօսուն տաւղից ջերմ աշխոյժ .
Դաշնակ լարից պերճ ՚ի գանգիւն սիրապէս,
Բարձցեն խրախ ՚ի հրաշալին ՚ի հանդէս .
Ահա գոչեա յաւետաւորն ՚ի բարբառ,

Թորդ ոմազնեալց կուսից խրախոյս բերկրարար
 Ժամէ վառաց ժամէ լուսոյ ծագեալ ձեր,
 Ժամէ յանձանց թափել զբուն մահարեր
 Ահա սրանաց պահ գիշերոյ լուսարգել,
 Համապայծառ տիւն ՚ի ծաւալ ընդայեր
 Արփիածագ փայլի գոհարն ամպաշող,
 Ջինջ վառ ՚ի վառ սփռէ զցոլ լուսաճոխ
 Ալրոտ երկրի խրախ յարփւոյն լուսազգեստ,
 Զայն առ ձեզ տան խոր ՚ի թմբիր մահուն գէտ
 Քանին անոց բայլք գեղօնիցըն բանակ,
 Հեշտահնչեւն յառաւօտոռւս լուսածագ,
 Հրձուսապապաշ քաղցր ՚ի դաշնակ ձայն անոց,
 Չեղ աւետեն զառաւօտեան գեղարյու,
 Արծաթափայլ ձախր ՚ի բաղուկ խնծղալի.
 Բառնան խրախ հրաւեր ՚ի լոյս փարելի
 Կոչէ երկիր, ձայն տայ եթեր բարձրայարկ,
 Փառացդ ՚ի տենչ զդէպ յորդեն յաջողակ
 Չինչ ձախողակ խոչ տալ ոտից բազմարգել,
 Ծաղկազուարձ վեհն յասպարէզ թեկնածել
 Ահա Մեսրոպ, ահա Սահակը բազմագով,
 Լայն ասպարէզ ոտիցդ բանան ապահով
 Քրտնայօժար գովեալ ՚ի տենչ ձոյնադիր,
 Գիրճապակ լինին փառացդ ՚ի խնդիր
 Ո՞ւր ձեր լքեալ, չքնաղ պասկ չքարեր,
 Արդիք օտարլք փառացդ պանծան ՚ի վայել
 Ո՞ր ակն իցէ տեսեալ զձեզ ընդ ամպով,
 Եւ ոչ սրտին մորմոքեսցի ՚ի գորով
 Արդ եւ Ափօն ՚ի խոր ՚ի սուգ տիւրական,
 Յանդ վերջացեալ ՚ի ձեր օրհնից երդ աձայն,

Եղերգականդ հնցեն ջութակը տրտմալար,
 Բաբելացւոց առ գետափամբ տիրապայր
 Ապա ժրացեալ առեք խորհուրդ լուսաւոր,
 Ճագաց ՚ի ծագս թափոր կապեալ գեղաւոր
 Ճրաշեկ ՚իվառ ճրագունք լուցեալք, ջահ զամբար
 Ելթիք ՚ի զիւտ պերձ իմաստից զգոհար
 Մոլորամէդ թափեալ զիոն ՚ի յանձնէ,
 Իմաստատենչ զերթ հաւատոյ դշիոյն վեհ,
 Կազմ ՚ի պատրաստ գրաստ երլիվար ոսկեսանձ,
 Գրոհ տուեալ ՚ի նոր Սիօն պերձազանց
 Կազմ ՚ի բանակ ճախր ՚ի դաշտի զերթ ՚ի թիռ,
 Ոգեսլաց վեհն յասպարեզ լուսոնձիր,
 Ո՞վ տենչալի իմաստութեան ակնդ պայծառ,
 Ըղձակաթ եմք գիրկ տարածել մայրաբար,
 Օ՞ն մեզ ուղղեաւ ականցդ շող արփավառ
 Յոսկեգալար Արարատեան ՚ի գաւառ,
 Զի քեւ պանձայ շքեղ գաւառն պերձադահ,
 Աւր եւ գանձին ոսկի մթերք ճոխասոհ
 Երկինք յաւէտ մարգարտացօղ կաթեն սիք,
 Երկիր բղիսէ զկաթն անոյշ մելլահիւթ
 Ո՞հ մեզ քաղցր է իղձ ՚ի տոշոր սիրտ ՚ի վաս
 Վեհ հայրենեաց զառքն առնուլ բարձրափառ

Ո՞հ ՚ի Հայուն Օժիրու:

՚ի Ա. Պոլիս

ԵՐԱԾՈՒՅԻՒԹ

ԳՈՐԾԱԿԱՎՔ ԸՆԿԵՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ :

ՊԱՆ. Պ. ՄԿՐՏԻՉ Տ. Առաջինան ՚ի դրանոցի Վասպուրական
Երծուցն :

ԱԱՂԱՐԾԱՊԱՏ, Գրիգոր Աղա Տ. ՄԿՐՏԻՉԻ Մա-
լենցով :

ԿՐԻՄԻ, Խաչատրուր Խան Տ. Աբրոխեանց եւ միանդամայն
գործակալ Տարօնոց եւ Ռուսաստանի Հայոց :

ՏՓԽՈՒԱ. Ճքեղաղուեատ Յովհաննէս Աղա Բարական Քա-
թանեանց :

ՏՐԱՊՈՒՅՆ. Եղածան Աղա Յովհաննէսիան :

ՊՈԼԻՍ. Պ. Յակով Աղուանեան Վանցի ՚ի Պալթաճի Խան
ԶՄԻՒ. ԲԻՆ. Պ. Մարգիս Տէր Մարգարեան Վանանդ Եցոյ :

ԲԵՐԻԱ. Յովհաննէս Աղա Միասրեան :

ՍԱԼԱՄԱՍ, Յակով Միրզայեան Մէլիք Յակովը Եանց ,
միանդամայն գործակալ Պարսկաստանի Հայոց :

ԳԻՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ԸՆԿԵՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՏԻԿ

Ի Վան, ՚ի Սարին, ՚ի Մուշ, ՚ի Բաղեշ, ՚ի Տրապիզոն 2 ու
կտ Օսմանցիքան զուրուցնոց արծաթ Մէջիսիէ :

Ի Պօլիս, ՚ի Ջմիւնին, ՚ի Բերիս, երեք արծաթ քանի
զուրուշնոց Մէջիսիէ :

Ի Ռուսաստան եւ ՚ի Պարսկաստան, այսինքն ՚ի Տփխիս,
Աղեքսանդրապօլ, ՚ի Վաղարշապտատ ՚ի Դամիքէ եւ այլն,
չորս արծաթ Մանեթ :

Գին մից տետրակի 7 զուրուշ Ճանապարհին Տափը
Կմբագիրը պիտի վճարե :

